

Kallundborg Avis 1875
Fredagen den 1 Oktober
Side 2, spalte 1

Mordet paa Saaderup Mark.

I 2Nyb. Av.", for i Onsdags hedder det: "Arrestanten Søren Mathiesen har igaar Middags aflagt Tilstaaelse i Retten om at have myrdet Niels Rasmussen Bøgelund. Der var efterhaanden fremkommet saa mange Indicier imod ham, at han sandsynligviis alligevel vilde være bleven dømt for Mord; men nu foreligger hans Tilstaaelse, hvad der naturligviis i enhver Henseende er det Bedste. Saavidt det allerede nu kan skjønnes, har Søren Mathiesen allerede Tirsdag den 14de forrige Maaned gjort det første Skridt til sin skjændige Gjerning, idet han nemlig den Dag har været hos en Bøssemager i Odense for al see paa Revolvere og der sagt, at han Søndag den 19de vilde komme for al afhente den Revolver, han havde udsøgt sig. Han kom imidlertid allerede Fredagen før, den 17de, samme Dag han udførte Mordet, sandsynligviis i Middagsstunden, og efter at have været i Ubberud for at afhente B., der var taget med ham til Odense. Da B. og S. M. havde endt deres Ærinde i Odense, ere de fulgte ad til Ullerslev med Iltoget og ere ankomne der Kl. 5. Herfra begave de sig hen til Gjæstgiveriet i Ullerslev, hvor M. gik ene ind for, naturligviis paa B.s Opfordring, al forhøre, om han kunde faae en Vogn til Saaderup, hvad Gjæstgiveren sagde Ja til. Ikke destomindre gik B. strax bort og oppebiede ikke Vognen, men gik videre med B., hvem han rimeligviis har sagt til, al han ikke kunde faae nogen Vogn, hvilket jo ogsaa stemmede bedst med hans Plan, at være ene med B. S. M. førte nu B. videre ad Veien til Saaderup, paa hvilken Vei de mødte Flere, der kjendte S. M., og forstod al føre ham saaledes omkring, at Tiden gik hen, til det blev mørkt. Kort forinden han udførte sin gjerning, mødte de en Skrædder, der boer i Saaderup, og som netop opholdt sig i Nærheden af en Mose, der laae ikke langt fra S. M.s Mark.

Skrædderen spurgte S. M., om han kunde faae dennes Heste og Bogn til at kjøre et Læs Torv hjem med næste Søndag, men S. M. havde ikke tid til at svare ham rigtig og skyndte sig efter B., der imedens var gaaet lidt iforveien og drejet ind paa en Mark. Omtrent 10 Minuter efter at Skrædderen har talt med S. M., hører han tilligemed en Slagter, han havde truffet ude ved fine Køer. flere Skud falde, men uden at disse to Mænd havde tænkt videre over det. Da S. M. havde myrdet B., plyndret ham og nedgravet ham samt kastet Revolveren i Mosen, var Klokken hemimod 11. Omtrent Kl. 7½ har M. af-fyret sin Revolver paa B. og dræbt ham, og derefter nedgravet ham, og han har saaledes brugt c. 3½ Time til al fuldføre sin gruelige Gjerning. Da Alt var endt, listede Morderen sig ind igjennem Haven og ind i Stuen, hvor han fortærede sin Aftensmad; men medens han sad der og spiste, fik han Syner. Paa en Gang udbryder han nemlig til Konen, som laae i sin Seng: "Hvad er det? Hvem er det, der staaer ved Din Seng?" Konen, der halvt slumrede, svarede ham: "Der er Ingen!" Et Øieblik efter fik han igjen Syner og udbrød ligesom første Gang, hvortil Konen svarede, at det var hendes Rok med Hør paa, som stod ved Sengen. Det var ligesom han tryglede, at B. skulde være staaet op at Graven og ikke var rigtig død. Næste Morgen tidlig pløiede han og gav sig til at vaske sin Frakke og andet Tøi, han havde havt paa Aftenen forud, og da Konen spurgte ham om Grunden til, at han vaskede sin Frakke, svarede han hende mut og undvigende. Tiden fra Løverdags til Mandags havde S. M. nu til at glæde sig ved den Tanke, at han var B. qvit og havde over 900 Kroner liggende gjemt i noget Hør udenfor sin Gaard. Men Mandags begyndte Uveiret al vise sig. En af B.s Sønner var rejst hen til S. M. for at faae Besked om, hvor Faderen var bleven af. Denne første Storm red han dog af; han sagde nemlig, at B. var tagen til Nyborg og derfra til Kjøbenhavn, og dermed rejste Sønnen. Næste

Dag kom imidlertid en anden, ældre Søn med hen til Søren, og ham blev han ikke saa let qvit. Han sagde reent ud til ham: "Du har myrdet min Fader; men hvor har Du gjort at ham? Siig mig del, at vi kunne faae ham ordentlig begravet, saa kan Du være det, Du er, for mig." Paa denne Tiltale svarede Syren ikke et Ord. Hvad der nu videre skete, er bekjendt nok. Under sin Arrestation har S. M. holdt sig temmelig indesluttet og har ikke ladet sig mærke med, at Noget generede ham, og han har i Reglen benægtet Alt. Men, hvad de uforkasteligste Vidnesbyrd og confrontationen med Liget, ja endogsaa Lommetørklædet, som han dog neppe havde taget med i Beregningen, ikke har kunnet udrette, det har rimeligviis Bøssebogeren fra Odense, der igaar var tilstede i Retten, kunnet. Synet af ham bar utvivlsomt tilintetgjort hans Tilbøjelighed til at nægte og til at lyve; thi efter hvad der sikkert forlyder, var det første Ord, S. M. igaar sagde, da Dommeren spurgte ham, om han nu ikke vilde sige Sandheden: "Ja!" Derefter gjentog han saa sin Tilstaaelse. Naar man betænker, at Søren Mathiesen har kunnet udholde i 3 Aar at agere syg og var sengeliggende i dette Tidsrum for al presse en stor Skadeserstatning ud af to Karle, som havde banket ham, maa man forbauses over, at han endda nu saa tidlig er gaaet til Bekjendelse. Og tager man Hensyn til hele hans øvrige Fortid og til de efter Sigende frygtelige Vidnesbyrd, der ere aflagde imod ham i andre Tilfælde, maa man rigtignok lykønske Egnen, der nu bliver fri for ham, ikke mindre end Herredsfoged Bjerre, der har ledet Undersøgelserne imod ham og har faaet ham til at tilstaae denne Gud skee Lov hertillands sjældne og oprørende Handling med Overlæg at snigmyrde et Menneske. Efter at Forhørerne igaar var endt, blev Arrestanten om Eftermiddagen ført ned til Egnen mellem Rørbæk og Kjerteminde, hvor han havde nedgravet Bøgelunds Brevtaske, der ogsaa ganske rigtig fandtes i Nærheden af en Grøft. Det vil nu forstaaes. hvor-

for han den Tirsdag, han undløb fra Nyborg, retlede sine Skridt mod Saaderup. Brevtasken med den Afdødes Papirer og Contanter havde S. M. nemlig liggende gjemt i Hørren udenfor Gaarden, og saasnart han havde bemægtiget sig Brevtasken, skyndte han sig bort. Paa Veien fra Saaderup til Kjerteminde har han da udtaget Contanterne, c. 900 Kroner, og Resten har han befriet sig fra. inden han gik ind i Kjerleminde By. Imorges førtes Arrestanten til Saaderup for at paavise Stedet, hvor han har kastet Revolveren hen. Denne fandtes strax ved del første Forsøg.

Mordet paa Saaderup Mark.

3 „Nyb. No.“ for i Onsdags bedder det: „Arrestanten Søren Mathiesen har igaar Middags ofslagt Tilstaaelse i Retten om at have myrdet Niels Rasmussen Bogelund. Der var efterhaanden fremkommet saa mange Indicier imod ham, at han sandsynligviis alligevel vilde være bleven dømt for Mord; men nu foreligger hans Tilstaaelse, hvad der naturligviis i enhver Henseende er det Bedste. Saavidt det allerede nu kan skønnes, har Søren Mathiesen allerede Tirsdag den 14de forrige Maaned gjort det første Skridt til sin Sjælden Gjerning, idet han nemlig den Dag har været hos en Væsemager i Odense for at see paa Revolvere og der sagt, at han Søndag den 19de vilde komme for at afhente den Revolver, han havde udjagt sig. Han kom imidlertid allerede Fredagen før, den 17de, samme Dag han udførte Mordet, sandsynligviis i Middagsstunden, og efter at have været i Ulberud for at afhente B., der var taget med ham til Odense. Da B. og S. M. havde endt deres Erinde i Odense, ere de fulgte ad til Allerølev med Biltoget og ere ankomne der Kl. 5. Herfra begave de sig hen til Gæstgiveriet i Allerølev, hvor M. gik ene ind for, naturligviis paa B.s Opfordring, at forhøre, om han kunde faae en Bogu til Saaderup, hvad Gæstgiveren sagde Ja til. Ikke desto mindre gik M. strax bort og oppebiede ikke Boguen, men gik videre med B., hvormed han rimeligviis har sagt til, at han ikke kunde faae nogen Bogu, hvilket jo ogsaa stemmede bedst med hans Plan, at være ene med B. S. M. førte nu B. videre ad Veien til Saaderup, paa hvilken Vej de mødte flere, der kjennte S. M., og forstod at føre ham saaledes omkring, at Tiden gik hen, til det blev mørkt. Kort forinden han udførte sin Gjerning, mødte de en Skrædder, der boer i Saaderup, og som netop opholdt sig i Nærheden af en Møse, der laae ikke langt fra S. M.s Mark. Skrædderen spurgte S. M., om han kunde faae rennet Heste og Bogu til at høre et Læs Løv hjem med næste Søndag, men S. M. havde ikke Tid til at svare ham rigtig og skyndte sig efter B., der imidlertid var gaaet lidt forveien og dreiet ind paa en Mark. Omtrent 10 Minuter efter at Skrædderen har talt med S. M., hører han tilligemed en Slagter, han havde truffet ure ved sine Rør,

flere Sted talte, men uden at disse to Mænd havde tænkt videre over det. Da S. M. havde myrdet B., plundret ham og nedgravet ham samt kastet Revolveren i Møien, var Klokken henimod 11. Omtrent Kl. 7½, har M. afskyret sin Revolver paa B. og dræbt ham, og derefter nedgravet ham, og han har saaledes brugt c. 3½, Time til at fuldføre sin gruelige Gjerning. Da Alt var endt, listede Morderen sig ind igjennem Haven og ind i Stuen, hvor han tortærede sin Aftensmad; men medens han sad der og spiste, fik han Synet. Paa en Gang udbrød han nemlig til Konen, som laae i sin Seng: „Hvad er det? Hvem er det, der staar ved Din Seng?“ Konen, der halvt slumrede, svarede ham: „Der er Ingen!“ Et Dieblif efter fik han iagen Synet og udbrød ligesom første Gang, hvortil Konen svarede, at det var hendes Kof med Hør paa, som stod ved Senzen. Det var ligesom han frygtede, at B. skulde være staet op af Graven og ikke var rigtig død. Næste Morgen tidlig plejede han og gav sig til at vaske sin Krakke og andet Løv, han havde haat paa Aftenen forud, og da Konen spurgte ham om Grunden til, at han vaskede sin Krakke, svarede han hende mut og undvigende. Tiden fra Torsdag til Mandag havde S. M. nu til at glæde sig ved den Tanke, at han var B. goit og havde over 900 Kroner liggende gjemt i noget Hør udenfor sin Gaard. Men Mandag beahndte Uveiret at vise sig. En af B.s Sønner var reist hen til S. M. for at faae Bested om, hvor Faderen var bleven af. Denne første Storm red han dog af; han sagde nemlig, at B. var tagen til Nyborg og derfra til Kjøbenhavn, og dermed reiste Sønnen. Næste Dag kom imidlertid en anden, ældre Søn med hen til Søren, og ham blev han ikke saa let goit. Han sagde reent ud til ham: „Du har myrdet min Fader; men hvor har Du gjort af ham? Siig mig det, at vi kunne faae ham ordentlig begravet, saa kan Du være det, Du er, for mig.“ Paa denne Tilstale svarede Søren ikke et Ord. Hvad der nu videre skete,

er bekjendt nok. Under sin Arrestation har S. M. holdt sig temmelig indekluget og har ikke ladet sig mærke med, at Noget generede ham, og han har i Reglen benægtet Alt. Men, hvad de uforkasteligste Vidnesbyrd og Confrontationen med Eget, ja endogjaa Lommeforskrædet, som han dog neppe havde taget med i Beregningen, ikke har kunnet udrette, det har rimeligviis Bøssmageren fra Odense, der ijaar var tilstede i Retten, kunnet. Synet af ham har utvilsomt tilintetgjort hans Tilboielighed til at nægte og til at lyve; thi efter hvad der sikkert forlyder, var det første Ord, S. M. ijaar sagde, da Dommeren spurgte ham, om han nu ikke vilde sige Sandheden: „Ja!“ Derefter gjentog han saa sin Tilstaaelse. Naar man betænker, at Soren Mathiesen har kunnet udholde i 3 Aar at ogere sig og var fængeliggende i dette Tidrum for at presse en stor Skadeserstatning ud af to Korte, som havde banket ham, maa man forbauses over, at han endda nu saa tidlig er gaaet til Bekjendelse. Da tager man Hensyn til hele hans øvrige Forløb og til de efter Sigende frygtelige Vidnesbyrd, der ere afslaaede imod ham i andre Tilfælde, maa man rigtig nok lykønske Eagen, der nu bliver fri for ham, ikke mindre end Herredsfoged Bjerre, der har ledet Underjøgelseerne imod ham og har saæet ham til at tilstaa denne Gud ske Lov hertillands sjeldne og opværende Handling med Overlæg at smigmyrde et Menneske. Efterat Forhørerne ijaar var endt, blev Arrestanten om Eftermiddagen ført ned til Eagen mellem Korbæl og Hjerteminte, hvor han havde nedgravet Bøgelunds Breve, der ogsaa ganske rigtig fandtes i Nærheden af en Grest. Det vil nu fortaaes, hvorfor han den Tirsdag, han undløb fra Nybora, rettede sine Skridt mod Saaderup. Breve og Contanter havde S. M. nemlig liggende gjemt i Hørren udenfor Gaarden, og saasnart han havde bemærkt sig Breve, skødte han sig bort. Paa Veien fra Saaderup til Hjerteminte har han da udtaget Contanterne, c. 900 Kroner, og Resten har han befriet sig fra, inden han gik ind i Hjerteminte By. Imorges førtes Arrestanten til Saaderup for at paavise Stedet, hvor han har kastet Revolveren hen. Denne fandtes strax ved det første Forsøg.